

Reisverslag van de TCC – reis naar Corsica – Sardinië van 29 april – 14 juni 2017.

Vandaag, 29 april, is de eerste dag van de reis Corsica – Sardinië. Om 17.00 uur is iedereen, zoals afgesproken, aanwezig op camping Mainblick in Schwarzach aan de Main. De meesten zijn hier al een paar dagen eerder aangekomen. De groep bestaat uit 9 equipes, waarvan sommigen elkaar al kennen van eerdere reizen, anderen zijn nieuw, maar de sfeer is goed. We worden door de reisbegeleiding (Gé en Foekje Goseling, Freddy en Ria Scholts) ontvangen met een drankje en een welkomstwoord van Gé. Aansluitend hebben wij het begindiner. We hadden keuze uit div. soorten schnitzels of Nudeln met zalm. Het toetje is een verrassing van de kok die bij iedereen in de smaak valt. De komende 3 dagen zijn reisdagen. Zondag rijden we via de Fernpass, Oostenrijk, naar het Stubaital. Hier ligt nog volop sneeuw. Van een mevrouw op de camping horen we dat het hier de vorige dag nog gesneeuwd had en alles op de camping wit was. Als wij hier aankomen schijnt de zon en we besluiten om nog even gezellig bij elkaar te gaan zitten. Wanneer we de volgende morgen willen vertrekken is er lichte paniek bij Heidi Brinks: ze had vergeten een knop om te zetten van de koelkast zodat de accu van de auto leeg is. Maar dit euvel wordt snel verholpen, startkabels aansluiten en Heidi kan weer rijden. De volgende camping is Belvedere in Lazise; hier krijgen we een regenbui wat een grote smeerboel veroorzaakt vanwege de kleigrond. De reis gaat de volgende dag naar Lago di Tamareci. Bij het verlaten van de camping raakt Theo zijn voorganger kwijt. Hij mist een afslag en in plaats van richting Milaan is hij op weg richting Modena. Rijdt wel een paar kilometer om, maar alles komt goed en 's middags is de hele club weer compleet en vieren we de verjaardag van Herman. Het weer laat zich van zijn goede kant zien en we kunnen heerlijk buiten zitten. 's Avonds wordt er massaal pizza gegeten in het restaurant. Wij zitten op 20 km van Livorno, want morgen moeten we om 7.00 uur aanwezig zijn; de afvaart van de boot is om 8.00 uur. De reisbegeleiding had nog even gedacht om te gaan kijken waar we morgen heen moeten, maar de mensen van de receptie zeiden dat het niet nodig was en hebben uitgelegd hoe we moesten rijden. Deze camping ligt heel rustig in the middle of nowhere. Maar helaas, de volgende morgen gaat het niet naar wens. We vertrekken gelukkig ruim op tijd. Op een gegeven moment wil onze navigatie rechtsaf, maar de eerste auto, leiding, slaat linksaf. Gé komt er al snel achter dat hij verkeerd zit, maar omdraaien valt niet mee, de weg is zeer smal. Als er zich dan een mogelijkheid voordoet om te keren wordt dit gedaan. Degenen die gekeerd zijn moeten achteruit rijden om plaats te maken voor de volgenden. Dit gaat zo door totdat iedereen de auto weer de goede kant op heeft staan. Daarna gaat het via de juiste weg naar de haven van Livorno. We zijn precies op tijd. De afvaart is wat vertraagd en het wordt 8.30 uur. Wat een gedoe op de boot; je moet er op dezelfde manier af als je er opgekomen bent. Achterin de boot moet gekeerd worden voor zover dat mogelijk is. De caravans die de andere kant op stonden moeten bij het verlaten van de boot wachten tot zij dat ook kunnen. Als je dit zonder deuken volbracht hebt heb je geluk gehad. Ik vond het een grote puinhoop. Verder verliep de overtocht goed. Het weer was goed, de zon scheen volop. We hebben ons heerlijk in de ligstoelen op het dek kunnen installeren.

We zijn nu op Corsica. We rijden via de kustweg naar camping La Pietra. Een smalle weg, maar met fraaie uitzichten. We beschikken hier over een groot terrein waar we kunnen gaan staan. Er is hier ook nog een groep campers uit Frankrijk, maar daar hebben we geen last van. Ieder zoekt een plaats uit en dan begint het ritueel van luifels uitdraaien, schotels neerzetten en de juiste afstemming zoeken. Het is vanavond vroeg stil; iedereen gaat op tijd naar bed.

Vandaag is eigenlijk de eerste echte vakantiedag. Iedereen is druk bezig met allerlei klusjes zoals wassen, mover repareren, boodschappen halen enz. Er wordt ook nog jeu de boules gespeeld in competitieverband onder leiding van Heidi. Als we willen beginnen gaat het regenen; we stellen het uit tot de volgende dag. Dan is het weer aanzienlijk beter. We hebben de eerste dagen mooi weer gehad, droog en zonnig. Als we ons verplaatsen naar de volgende stop, Arinella, moeten we door Bastia. Onderweg, bij wegwerkzaamheden, rijden ze bij Freddy de spiegel eraf omdat de Franse mevrouw niet ver genoeg aan de kant wilde gaan. Hetzelfde overkwam Theo, die had een kras op zijn

caravan. In Bastia moeten we goed opletten dat we de juiste weg nemen, want als je verkeerd rijdt moet je door tunnels en die zijn te laag voor caravans. We moeten de route Hors gabarit volgen, dan voorkom je problemen.

De happy hours en het pannenkoeken bakken worden door iedereen gewaardeerd. Verder gaat men zijn eigen gang. De één gaat fietsen, de ander gaat er met de auto op uit en weer een ander blijft op de camping en gaat zwemmen. Hier in Ghisonaccia hebben we een heel luxe onderkomen met 2 verwarmde zwembaden. De één is gratis, voor de andere moet je 5 euro per dag betalen. Die is wat luxer met jetstreams e.d., maar ze zijn hier niet eensgezind wat de prijs betreft. Op zondag mocht je er gratis in en op maandag moest je betalen. Op dinsdag waren er weer mensen die niet hoefden te betalen. Je kunt hier ook nog in zee zwemmen, maar het water is nog wat aan de koude kant. Maar je hebt altijd mensen die het niets uitmaakt en een duik gaan nemen. Bij deze groep zaten er ook een paar.

De volgende rit is naar camping Pian del Fosse in Bonifacio. We staan hier tussen de bomen, wat wel prettig is als de zon volop schijnt.

De volgende dag gaan we met zijn allen een boottocht maken langs de eilanden Iles Lavezzi. Deze groep rotseilandjes wordt omgeven door kristalhelder water. Vanaf de boot heb je mooi zicht op de prachtige witte rotsen van Bonifacio. Iedereen was het er over eens dat dit tochtje echt de moeite waard was. Je kunt hier ook met een treintje mee en zo de stad verkennen. Bonifacio bestaat uit een beneden- en een bovenstad. Als je naar de bovenstad wilt moet je behoorlijk klimmen en dan is dat treintje een uitkomst. De meesten van de groep maken hier dan ook dankbaar gebruik van. Je hebt boven een mooi uitzicht op de benedenstad en de haven. Er wordt nog even door de reisbegeleiding gekeken waar we morgen langs moeten naar de boot. Om daar te komen moet er een afdaling van 18% genomen worden. Dat geeft voor morgen geen problemen, maar als we hier over 14 dagen terugkomen en deze helling naar boven moeten nemen, voorziet de reisbegeleiding wel een probleem. Tijdens deze verkenning komen er twee agenten op een scooter aangereden en Gé vraagt of het niet mogelijk is om, als we over 14 dagen van de boot komen, door de winkelstraat te rijden. Volgens hun is dat geen bezwaar. Alleen vergeten ze om te zeggen dat we er vóór 11.00 uur door moeten zijn, anders wordt de weg afgesloten met een slagboom. Gé vergeet om de naam van de agenten te vragen. We zullen wel zien hoe dit verder loopt. 's Avonds wordt er jeu de boules gespeeld.

Zaterdag is de overtocht naar Sardinië. Deze duurt niet zo lang, ca. 1 uur. We vertrekken in colonne naar de boot. Dit is een korte rit. De afdaling geeft geen probleem en nu is het weer wachten totdat de boot vertrekt. Het is mooi weer, een strakblauwe lucht en iedereen doodt de tijd door een beetje rond te lopen en te kijken wat er zich zoal op het water afspeelt. Dan komt Jan Prins met een soort van weger aanzetten, waarmee je de asdruk van de caravan kunt meten. Je begrijpt het al wel; iedereen wil weten hoe zwaar de caravan beladen is. Je telt de uitkomst van beide wielen bij elkaar op en dan moet er nog wel iets bij om het totale gewicht -bij benadering- te krijgen. Het blijkt dat de meeste caravans, als je alleen het gewicht van de asdruk bij elkaar optelt, al te zwaar beladen zijn. Als Mariet wil kijken hoe het verschepen gaat, moet ze volgens het personeel dat voor de veiligheid zorgt naar achter; ze staat te dichtbij. Bij het achteruitlopen struikelt ze en loopt de nodige schaaftwonden op; niets gebroken. We hebben voor deze oversteek een boot waar je aan de achterkant inrijdt en aan de voorkant eruit. Dit is toch wel iets gemakkelijker. Het is iedere keer weer een verrassing hoe de overtocht gaat.

We zijn nu aangekomen op Sardinië en verblijven op camping Laguna Blu. Deze ligt aan zee en we hebben allemaal behoorlijke plaatsen. Morgen is het moederdag en de begeleiding wil op deze dag toch nog wel iets doen. Op het publicatiebord wordt de melding gedaan: Morgenvroeg om 9.00 uur verzamelen, wandelschoenen aan, evt. wandelstokken en water mee voor een ochtendwandeling. Niet ontbijten. En dan komen de vragen: Hoe ver moeten we lopen? Waar gaan we heen? Verrassing. Zondagmorgen om 9.00 uur is iedereen aanwezig en gaan we op pad. Na ongeveer 100 meter gaan

we rechtsaf naar het restaurant. Daar staat een feestelijk gedekte tafel en kan iedereen aanschuiven. De bedrijfsleider had zelfs nog 2 kaartjes gemaakt met daarop: Fijne moederdag. Dat konden wij wel waarderen. 's Avonds hebben we een barbecue en daarna moet er voetbal gekeken worden want Feyenoord is landskampioen geworden.

De jeu de boules-competitie wordt stopgezet; er wordt alleen nog voor de gezelligheid gespeeld. Het gaat er soms erg fanatiek aan toe en dat is niet de bedoeling. Willy Koster komt regelmatig langs om te vragen of er nog iemand zin heeft om een potje te "boulen", wat meestal wel lukt, soms tot grote hilariteit van de spelers.

Onze volgende bestemming is Spinnaker in Torre Grande. De wegen op Sardinië zijn soms niet om te rijden, zeer slecht. Meestal mag je blij zijn dat je alles heel gehouden hebt. Als we hier aankomen moeten we even puzzelen waar en hoe we moeten staan, maar nog belangrijker is hoe er te komen zonder deuken of krassen. Dit is meer een terrein voor campers. Het staat vol bomen en daar moet je een plaats tussen vinden. Maar met veel passen en meten en 10 paar ogen die alles in de gaten houden lukt het tenslotte en staat iedereen. Dan horen we dat er vrijdag markt is in Oristano. Dit bericht wordt door de dames met gejuich ontvangen. Dus die dag gaat het grootste deel van de groep richting markt, maar alles wat er gevonden wordt: geen markt. Onverrichter zake komt iedereen terug. Maar we zijn nog lang niet van het eiland af en we komen nog in grotere plaatsen; wellicht kunnen we daar naar een markt. Hier wordt regelmatig gefietst; dat was op Corsica bijna niet te doen, te heuvelachtig. Zaterdag is de laatste dag op deze camping. Iedereen is druk in de weer met het schoonmaken van zijn luifel; die zitten namelijk onder de dennennaalden en de hars. Het is een mooi gezicht: iedereen helpt elkaar. Ook bij het vertrek is dat het geval, want het is lastig manoeuvreren met al die bomen. Er wordt door de begeleiding besloten om eerst iedereen van de plek te hebben en buiten het terrein te wachten om daarna volgens schema te vertrekken. We reizen vandaag naar het verste punt van de reis: camping Flumendosa. Hier staan we eveneens tussen de bomen, maar er is toch meer ruimte voor de caravans. Op dinsdag is er in Pula markt en daar verheugen de meesten (vooral de dames) zich op. Zij gaan er dan ook heen. Het is een kleine, knusse markt. Als we ernaartoe gaan, rijden we de fietsers achterop. Het valt ons op dat ze in de schaduw van de oleanders, die hier langs de kant van de weg staan, bijna niet te zien zijn. Daarom wordt door de leiding geadviseerd om op de fiets de oranje hesjes aan te trekken. Daar geeft men gelijk gehoor aan. 's Middags om 17.00 uur borrelen en daarna pannenkoeken bakken. We hebben er hier de ruimte voor. We staan in een kring tussen de bomen en hebben in het midden plaats om dat te doen. Als het pannenkoeken bakken klaar is, trakteert de leiding op een ijsje. Dan wordt door Ada Goseling het spelletje "Wie ben ik" geïntroduceerd. Dit is lachen. Sommige benamingen zijn heel toepasselijk door Ada gekozen. Iedereen komt aan de beurt en vindt dit leuk. Van het zwembad wordt ook nog gebruik gemaakt.

Op Hemelvaartsdag vertrekken we naar camping Sos Flores. De wegen rond Cagliari waren zo slecht dat iemand de opmerking maakte: Je hebt hier nog een beetje straat tussen de gaten. Dan hebben we de keuze tussen de snelweg en een binnenweg. Iedereen heeft uiteindelijk voor de binnenweg (bergweg) gekozen. Deze rit was ook prachtig met fraaie uitzichten. De camping heeft ruime plaatsen en ligt dicht bij zee. Het zeewater is nog niet echt warm, maar verscheidene reisgenoten nemen toch een duik. Hier kun je ook behoorlijk goed fietsen. De fietsers komen op een gegeven ogenblik met een folder waarop staat dat er op 27 en 28 mei in Lotzorai festiviteiten zijn. Eten proeven, klederdrachten, markt enz. De meesten leek dit wel wat en we zijn er dan ook bijna allemaal naar toe geweest. De één op de fiets, de ander met de auto. Er werden ook inkopen gedaan, zoals wijn, bereid door de plaatselijke bevolking. Na een verblijf van 4 dagen vertrekken we naar camping Tavolara. Deze rit is ook weer adembenemend: door de bergen, fraaie vergezichten, diepe kloven en mooie dalen. Koeien op de weg, paarden, schapen en geiten naast de weg, we kwamen het allemaal tegen. Het wordt met de dag heter en dat merk je ook wel. Het is 33 graden. De animo om iets te ondernemen neemt af. Iedereen is druk met doeken e.d. om de zon zoveel mogelijk buiten te houden. Freddy is op een

gegeven moment zijn telefoon kwijt. Iedereen aan het zoeken en bellen, maar de telefoon stond uit. Uiteindelijk werd die teruggevonden in zijn gereedschapskist.

Op 1 juni vindt de oversteek naar Corsica plaats. Om 7.00 uur vertrekken; het weer is goed met een stralend blauwe lucht en iedereen gaat naar boven op het dek. Dan komen we terug in Bonifacio en wordt het spannend. Kunnen we door de winkelstraat, wat de bedoeling was of moeten we de steile helling van 18% nemen. Gé is als eerste de boot af en rijdt richting winkelstraat; de anderen volgen. Maar... de slagboom is neergelaten en er staat een politieman bij, die niet van plan is om ons er door te laten. Of Gé nu zegt dat we dit aan 2 agenten gevraagd hebben; daar hebben zij geen boodschap aan. Achteruit rijden luidt hun opdracht. Dat is niet de bedoeling van Gé en hij zet dan ook heel demonstratief de auto stil; steekt de sleutels in zijn zak en gaat naast de auto staan van zo.....bekijk het maar, wij blijven staan. Na veel overleg en een half uur verder komt er dan eindelijk iemand, die waarschijnlijk bevoegd is en de slagboom omhoog doet. Wij kunnen verder. Links en rechts worden nog snel parasols binnengehaald, maar Gé heeft zijn doel bereikt. Met 9 caravans van de TCC door de winkelstraat van Bonifacio. Hij had nog de bedoeling gehad om te stoppen en er een foto voor het clubblad van te maken, maar dat plan heeft hij maar laten varen. De tocht gaat verder door de bergen naar camping Banesta. We komen o.a. door een streek waar kortgeleden brand is geweest. Er hing nog een brandlucht. We komen op deze rit door dorpjes waar je elkaar niet kunt passeren en het verkeer geregeld wordt d.m.v. stoplichten. Wij zijn nu in de buurt van Ajaccio.

Er staan hier veel populieren waardoor de grond met een wit kleed van pluizen bedekt is. Niemand vindt dit prettig en er wordt dan ook al snel besloten om hier niet de geplande tijd te blijven maar eerder te vertrekken. Deze camping beschikt wel over een mooi zwembad. Als we Ajaccio willen bezoeken gaan we met zijn allen met de boot. Hoeft niemand te zoeken naar een parkeerplaats en er zit nog wat geld in de pot. We maken hier een stadsrondrit met een treintje. Komen langs het standbeeld en het huis van Napoleon, dat nu een museum is. Hierna is iedereen vrij om te doen wat hij/zij wil. Om 14.45 uur wordt men bij de haven verwacht voor de terugreis. Het was weer een geslaagde dag.

De één na laatste rit voert ook door de bergen. We zijn nu op camping Panoramic in de buurt van Calvi. Op 6 juni gaan we met de trein, de Trinighellu, van l' Ile Rousse naar Calvi. De tocht gaat langs de kust met veel fraaie uitzichten. Calvi is zeker een bezoek waard. Beschikt over een mooie jachthaven, heeft een citadel en heel veel leuke winkeltjes. Eenmaal terug op de camping is er om 17.00 uur voor de laatste keer een happy hour, met aansluitend pannenkoeken bakken. Er staat vandaag een harde wind, dat hebben we nog niet eerder gehad deze vakantie. De grootste pechvogels op deze reis zijn Theo en Jeanne. Eerst lopen ze een fikse kras op aan de zijkant van de caravan en vannacht, met de harde wind, soms lijkt het wel storm, krijgen ze een stuk hout op de voorruit van de caravan. Resultaat: gat erin. Nu blijkt eens te meer dat ducttape onmisbaar is bij het kamperen. Het raam wordt hiermee dichtgeplakt zodat ze weer kunnen slapen en straks verder rijden. Ook alle schotels waren omgewaaid. We namen hier deel aan een wijnproeverij, Clos Culombu. Jan Prins trad daarbij op als tolk. Dit is onze laatste volle week op Corsica.

Op 9 juni zijn Freddy en Ria 50 jaar getrouwd. De avond ervoor hebben de heren van de groep een boog gezet (hout lag hier volop op de camping), terwijl de dames druk bezig waren met het maken van roosjes. Als alles klaar is wordt er door Tonny, volgens Twentse traditie, een borrel geschonken. De wind is inmiddels weer gaan liggen en we blijven de hele avond met zijn allen buiten zitten. De volgende morgen krijgen ze een ontbijt geserveerd. Dit kunnen ze wel waarderen. Dan is er om 10.00 uur koffie met appeltaart en evt. slagroom en daarna champagne. De rest van de dag is iedereen vrij om te doen wat hij/zij wil. Om 19.00 uur gaan we met elkaar naar Calvi, naar restaurant Santa Maria voor een heerlijk diner. Freddy en Ria krijgen dit aangeboden als cadeau van de groep. Na het eten rijden we naar Lumio waar in de plaatselijke kerk een optreden is van Balagna Polyphones Corses. We hadden gehoord dat je, als je de gelegenheid zou krijgen om deze groep zangers te horen, er zeer zeker heen moest gaan. Bij navraag had iedereen hier wel oren naar en dus werd de dag ook op een bijzondere manier afgesloten. De groep bestond uit 6 heren die voornamelijk a capella zongen, soms

met begeleiding van instrumenten. Zij verwoordden de geschiedenis van Corsica en bovenal het verloren gaan van tradities. Achteraf was iedereen vol lof; men had dit niet graag willen missen.

Op de laatste camping, San Damiano, wordt de winnaar bekend gemaakt van de vragen, die bij aankomst door de reisbegeleiding gesteld zijn. Deze vragen hadden meestal betrekking op dingen die je onderweg zag of tegenkwam. De winnaars zijn Jan en Tineke Prins.

Dan volgt de overtocht naar het vasteland. We vertrekken een kwartier eerder dan gepland. De boot is nog niet voor de helft vol, maar je moet nog steeds zo dicht mogelijk op je voorganger parkeren. Dit is toch te gek voor woorden. Verder verloopt de overtocht prima, mooi weer, stralend blauwe lucht, zodat iedereen op het dek vertoeft. Sommigen van de club hebben nog dolfijnen zien zwemmen. Dan wordt er op de boot afscheid genomen van Ada en Jan Goseling. Zij gaan er nog een paar weken vakantie aan toevoegen en op eigen houtje verder richting Rome.

De vakantie loopt nu ten einde en dat is te merken. Iedereen heeft van de reis genoten, maar is nu toch wel blij naar huis te gaan, vooral daar de temperatuur oploopt tot boven de 30 graden en het 's nachts ook weinig afkoelt.

De tussenstops zijn op camping Arizona en Stubai. Hier hebben we met zijn allen heerlijk gegeten. Jenny Kamphuis krijgt de prijs voor de beste oplossing van de puzzel met plaatsnamen. Dan volgt de laatste dag met nog een tussenstop op camping Mainblick, waar het eiddiner gehouden wordt. De reisbegeleiding krijgt een attentie aangeboden en wordt bedankt voor deze mooie weken. Daarna neemt men afscheid van elkaar en gaat ieder zijns weegs. We kunnen terugzien op een zeer geslaagde vakantie met een mooie groep mensen. We hebben genoten en veel gezien, heel veel zon en weinig regen gehad.

Een Corsicaganger.